

Kurbanbajramska hutba reisu-l-uleme Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini

Sarajevo, 1.9.2017.

Hvala Allahu Uzvišenom. Njemu se zahvaljujemo i od Njega pomoć i oprost tražimo. Njemu se utječemo od poroka i ružnih djela naših.

Svjedočimo da je samo Allah Bog i da je Muhammed Njegov rob i Njegov poslanik. On ga je, uistinu, kao milost poslao svjetovima da radosnu vijest donese i da opomene, prije nego što nastupi Sudnji dan.

Mi muslimani jutros obilježavamo prvi dan Kurban bajrama 1438. hidžretske godine. Veliki je ovo mubarek dan za nas, za svakog muslimana i muslimanku. Posebno su radosni oni koji su obavili obrede hadža i oni koji će žrtvovati kurban. Radosni su i oni čija je ruka ispružena, čija je sreća uslovljena darežljivošću drugih. Danas slave svi svjetovi, jer se veliča ime Allahovo i jer je ovaj blagdan Njemu posvećen.

Tradicijski ovaj Bajram nas povezuje s Ibrahimom, a.s., praocem vjerovjesnika, neka je na sve njih Allahovih mir i spas. Iako su se ljudi tokom dugih stoljeća udaljili jedni od drugih, u njima nikada nije zgasla potreba da se upoznaju, da se susreću i podsjećaju da smo djeca istih roditelja Adema i Hava, neka je na njih Božiji blagoslov.

لَتَعَارَفُوا وَقَبَائِلَ شُعُوبًا وَجَعَلْنَاكُمْ وَأَنْتَى ذَكَرٍ مِّنْ خَلْقِنَاكُمْ إِنَّا النَّاسُ أَيُّهَا يَا
خَيْرٍ عَلَيْهِمُ اللَّهُ إِنَّ َ اتَّقَاكُمْ اللَّهُ عِنْدَ أَكْرَمَكُمْ إِنَّ َ

„O ljudi, Mi vas od jednog čovjeka i jedne žene stvaramo i na narode i plemena vas dijelimo da biste se upoznawali...“.(49:13)

Potreba za susretom s voljenom osobom najbolje se može razumjeti na brdu Arefat, koje nas podsjeća na susret naših praroditelja nakon izгона iz Dženneti Adna.

Težnja za susretom je naša potreba da prevladamo samoću i strah od nepoznatog i potrebu da preživimo surovost života, pomažući jedni

drugima. U tom susretanju ljudi leži i smisao života i vjere. Taj naš put prati Iblis, I.a. Njegovo sjeme straha, pohlepe i mržnje truje naše duše i zavađa braću i sestre. Šejtan tako unosi patnju, bol i beznade između nas.

Braćo i sestre!

Danas, više nego ikada, čovjeku ne manjka sredstava za život, ali mu nedostaje vizije i traganja za smislom i zajedničkim ciljevima. Vara nas prolazni život i umišljenost da možemo vladati onim što nije samo naše već što pripada svima. Izgubili smo sposobnost da gledamo u cjelovitu sliku svijeta. Ponašamo se poput Kabila, i iz nas progovara poriv da drugog učinimo poniženim, pobijeđenim i pokorenim.

Bojimo se slobodnog čovjeka, onoga koji će biti jednak nama, a različit po vjerovanju, po običaju, po kulturi i tradiciji. Gluhi smo i slijepi, ne čujemo Božiji zov, veličanstvenu nakanu Božiju da čovjeka učini slobodnim: **„U vjeru nama prisiljavanja.(2:256) Pa zašto ti da nagoniš ljude da budu vjernici?“ (10:99) „I reci: «Istina dolazi od Gospodara vašeg, pa ko hoće – neka vjeruje, a ko hoće – neka ne vjeruje!»“ (18:29) „Svima vama smo zakon i pravac propisali. A da je Allah htio, On bi vas sljedbenicima jedne vjere učinio, ali On hoće da vas iskuša u onome što vam daje, zato se natječite ko će više dobra učiniti.“ (5:48)**

Braćo i sestre!

Smisao ljudskog postojanja je u služenju Bogu, kako kaže Kur'an, u natjecanju u dobru. To je šansa našeg društva i naše domovine. Vrijeme je da se okitimo vrlinama koje ispunjavaju svakog od nas i daju smisao životu, kao što su: ljubav, pažnja, dobročinstvo, pravedno postupanje, činjenje dobra, suprostavljanje zlu i nepravdi i njihovo otklanjanje. Ljudi bi trebali imati samo jedan primarni cilj, živjeti u miru, onako kako ga je i Kur'an postavio:

إِنَّهُ َ الشَّيْطَانِ خُطُواتٍ تَتَّبِعُوا وَلَا كَافَّةً السِّلْمِ فِي ادْخُلُوا آمَنُوا الَّذِينَ أَيُّهَا يَا
مُبينُ عَدُوِّكُمْ

„O vjernici, živite svi u miru i ne idite stopama šejtanovim; on vam je zaista neprijatelj otvoreni.“ (2:208) Svi mi želimo podizati porodicu, sinove, kćerke, unuke, kao našu najveću radost, kao što je to činio i Ibrahim, a.s., čuvajući ih i štiteći od vlastitog zla, jer je kur'anska istina: **„Sve što činite – činite sebi, dobro i zlo.“** (17:7)

Braćo i sestre.

Svemu što je Allah stvorio odredio je svrhu, a stvorio je čovjeka da se koristi svim što je na zemlji i u univerzumu, na način da poštuje red i poredak, da ne narušava ravnotežu u prirodi. Svi ljudi bi trebalo da žive životom dostojnim čovjeka. Oni koji nisu u stanju brinuti se o sebi, morali bi biti briga zajednice. U svakom obredu, koji nam je propisan, Allah nas poučava da je solidarnost, bratska povezanost, međusobna ljubav i jednakost, temelj napretka u zajednici.

تَعْتَدُوا أَنْ الْحَرَامِ الْمَسْجِدِ عَنْ صَدُوكُمْ أَنْ قَوْمٍ شَنَانُ يَجْرِمَكُمْ وَلَا
اللهَ وَانْقُوا َ وَالْعُدْوَانِ الْإِثْمِ عَلَى تَعَاوُنُوا وَلَا ُ وَالنَّقْوَى الْبِرِّ عَلَى وَتَعَاوُنُوا
الْعِقَابِ شَدِيدُ اللهِ إِنَّ

„I neka vas mržnja koju prema nekim ljudima nosite, zato što su vam spriječili pristup Časnom hramu, nikako ne navede da neprijateljstvo pokažete! Jedni drugima pomažite u dobročinstvu i čestitosti, a ne sudjelujte u grijehu i neprijateljstvu.“ (5:2)

Iz obreda hadža mnogo toga bismo mogli naučiti i kada je u pitanju naš život u zajednici i način kako se rješavaju važna životna pitanja. Na hadžu nikome ne smije biti uskraćeno ništa što je neophodno za život. Od Ibrahima, a.s., neko je bio zadužen da vodi brigu o tome. Nikada se nije dogodilo da ova služba zakaže. Služiti Bogu, znači služiti ljudima. I obratno. Služba je briga o zajednici, a službenik osoba dostojna

povjerenja zajednice u čije ruke je položen njen emanet. To je sadržano u onome u što vjerujemo.

Kao društvo u cjelini, još nismo naučili koja je razlika između rezultata i dobre namjere, nijeta. U općim javnim poslovima, važan je rezultat i on je najvažnije mjerilo. U vjerskim obredima (namaz, post, zekat i hadž) nijet, kojeg samo Bog poznaje, jeste njihova suština. Pravilna orijentacija u životu je ono što se traži od članova zajednice. Ništa se neće samo od sebe dogoditi. Poslanik, a.s., se nije oslanjao na čuda u svojoj poslaničkoj misiji. Ciljeve je postizao svojim radom i upornošću, uz Allahovu pomoć, kao i angažmanom svojih sljedbenika. Vjerovjesnik ashabe nije pitao za nijet, već za rezultate njihovog javnog angažmana u javnim poslovima.

Iz ovih razloga, kao slobodni ljudi i građani ove zemlje, imamo obavezu da tražimo da se politike, koje su odgovorne za javne poslove, vrate primarnom cilju, jedinom suvislom predmetu zbog koga postoje, poslovima organizacije i rada javnih službi u zajednici. Nacionalistička retorika i nesuvisli politički obračuni ne mogu zadovoljiti potrebe običnih ljudi.

Javni poslovi, kao što su sigurnost građana, zdravstvena zaštita, vakcinacija i školovanje djece, uvjeti studiranja, stanje u javnim ustanovama, opremljenost vojske i policije, socijalna zaštita i sl., jesu ono što nam život znači. Nikakve nacionalističke ili velikodržavne politike neće usrećiti ljude u Bosni i Hercegovini. Svi treba da uživamo naša pojedinačna i kolektivna prava, da se osjećamo ljudima, da živimo u našem ljudskom dostojanstvu, slobodni i bez straha.

Braćo i sestre!

Od vas muslimana tražim da živite dostojanstveno u svojoj vjeri i tradiciji, poštujući svu našu braću i sestre, sljedbenike korijena Ibrahimove vjere, jevreje i kršćane, da štite njihova prava kao i svoja. Nedjela koja čine pripadnici terorističkih organizacija koji to čine u ime državnih projekata, krijući se iza islama, s prezirom i gnušanjem odbacujemo i osuđujemo. Pozivamo sve odgovorne ljude u muslimanskom svijetu da se ujedine u jedinoj ispravnoj namjeri, u borbi

protiv onih koji vrše teror u svijetu. Ovo je za sve nas i najvažnija vjerska obaveza, naređivanja dobra i sprečavanja zla.

Također, zabrinuti smo zbog talasa mržnje prema muslimanima u Evropi i Americi. Mržnja nikada ništa dobro nije donijela. Nasilje se ne može ukloniti mržnjom i nasiljem, već širenjem razumijevanja i odlučnim suprotstavljanjem. Mržnja je poput ispijanja otrova, neka se niko ne nada da će njenim ispijanjem drugog otrovati.

Uznemireni smo i fizičkim i verbalnim napadima na muslimanke, kako od pojedinaca tako i od institucija u našoj zemlji, koje krše njihova prava. Očekujemo od onih koje smatramo prijateljima bosanskih muslimana iz evropskih zemalja da ne povjeruju u balkansku propagandu od strane onih koji su nad bosanskohercegovačkim muslimanima počinili zločin i genocid.

Ako još i imaju sumnje dokle njihova mržnja i propaganda mogu ići neka posjete Srebrenicu i Kozarac, pa će im, nadam se, sve biti jasno. Odbacujemo zlonamjerne izjave prema muslimanima i muslimankama u Sarajevu i Bosni i Hercegovini.

Također, pozivam naš narod da ljubomorno čuvamo našu bosansku tradiciju, našu etiku i moral zasnovanu na Kur'anu, kao i slobodu od ataka odakle god dolazili.

Nas su uvijek smatrali hereticima, i iz Carigrada, i iz Rima, i iz Beča i iz Beograda. Izgleda da će to nastaviti. Međutim, biti heretik ne znači biti nevjernik, već imati vlastiti izbor, i čuvati svoje pravo na drugačije viđenje svijeta. Našu bosansku herezu, naš bošnjački izbor, niko nikada nije savladao. Tako treba i ostati.

Braćo i sestre.

Vjerujte u Boga, držite se Njegove riječi i izvršavajte ono što je On stavio u obavezu. Činite to prema svojim mogućnostima, jer Bog nas ne duži iznad naših mogućnosti.

Budite otvorenih srca prema ljudima, činite im dobro, a odvrćajte od zla i u njemu ne sudjelujte. Trudite se, nema nagrade bez truda i dobra djela. Upućujte dovu Allahu, jer primljena dova može promijeniti ljudsku sudbinu.

Praštajmo jedni drugima, jer to učvršćuje veze među ljudima i narodima.

Muslimanima i muslimankama u domovini Bosni i Hercegovini, u Hrvatskoj, Sloveniji, Srbiji i dijaspori želim sretne i berićetne bajramske dane. Provedimo ih s porodicom, rodbinom i prijateljima.

Siromašnima želim povećanje nafake, bolesnima ozdravljenje, a svima puno zdravlja i porodične i svake druge sreće.

Bajram šerif mubarek olsun!